

13

DECISIO
S. ROTÆ ROMANÆ
Coram R. P. D.
CORRADO
IN CAUSA
Hispalen. Decimarum.

Lunæ 22. Junij 1648.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apostol. M. DC. XLVIII.

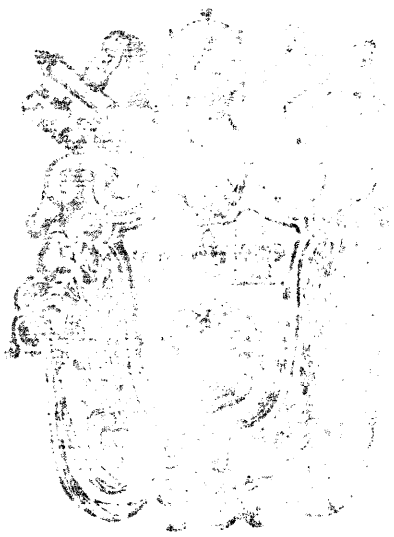
SVPERIORVM PERMISSV.

DEPTO

DEPARTAMENTO

COPIADO

1904

Faint text at the bottom of the page, possibly a signature or date, which is mostly illegible due to the image quality.

VDITIS iterum informantibus pro
Venerab: Capitulo Cathedralis Eccle-
siae Hispalen: super resolutione facta die
26. Iunii 1647. coram meo Domini ste-

terunt in decisio-
Quia relevancia materiae articulatae
pro Collegijs visa fuit satis probari ex

adductis in eadem decisione. Ea vero quae pro Capitulo
lo reperuntur altiore[m] exposcere discussionem, quam
propositae disquisitionis exigit ratio, ac proinde ad me-
rita causa[m] referenda. Nam ad effectum, de quo agitur,
sufficeret etiam relevancia probabilis exclusivae suspicio-
nis calumniae, cum non agatur de ipsius causa[m] defini-
tione, sed de probationum admissione, quae dure nimis
coarctari non debet, sed favorabiliter adiuvari, ut in
conclusionem negotij rei veritas plenius excussa clarior
elucescat. *l. quomam multi. in fin. C. de heret. & Manich.
kludices. cum aath. seq. C. de fid. instr. cap. fin. 30. q. 5. Surd. dec.
43. nu. 5. vers. quomodo. & dec. 153. nu. 2. 5. vers. Et haec pars.
Rot. penes Verat. decis. 59. nu. 1. & decis. 61. sub nu. 1. vers.
sed hoc iudicari debet. par. 3. & Jan. mem. Gregor. decis. 124.
ac decis. 523. num. 2. vers. non obstat praetensa calumnia. &
in recenti decis. 509. sub num. 2. vers. & Rota. Gre. & decis.
720. sub num. 3. vers. ad praedicta enim fuit. responsum & c.
(vbi hoc bene explicatur) par. 2. & decis. 277. sub num. 3.
vers. sicut etiam visum fuit. par. 3. & fuit dictum in Fa-
uentin. benefic. 27. Iunii 1644. coram R. P. D. meo Cerro. in
fin. princip. vers. non enim. & in Maceraten. pecuniar. 27.
Ianuarij 1645. coram R. P. D. meo Oubabono. & in Pisau-
ren. donation. 26. Iunii 1647. coram ead. in S. & quamvis
in presenti casu. vers. sufficit autem. ac nuper in Tolitana.
decimarum 16. Martij suijs anni coram R. P. D. meo Velfo.*

in *S. Cr. videtur. vers. licet de predictis.*
Neque viget replicata obiectio improbabilitatis articula-
re inmemorabilis ob lites ceptas de anno 1502.

Quia (praeter quod in illis lites non fuit deducta, nec
actum de ea,) omnes fuerunt prorsus extinctae per sanct.
mem. Leonem XI. ut apparet ex eius litteris Dat. die
13. Aprilis anno 1505. in vers. Nos qui inter Ecclesia-
sticas personas &c. ibi, Nec non quascunque lites, & cau-
sas praemissorum occasione haecenus inter Venerabiles fratres
Archiepiscopos, &c. & quasvis Aetropolitanas Cathedrales,
& alias Ecclesias, &c. & Ecclesiasticas personas dictorum
Regnarum ex una rei. dictam Societatem, et quasvis illius
domos etc. nec non Collegia etc. et alia loca quacunque ex al-
tera parte coram quibuscunque Iudicibus etc. et in quacunque
instancia tam coniunctim, quam diuisim pendentes etc. quo-
rum statum, et merita etc. praesentibus pro expressis haberi vo-
lumus in eisdem statu, et terminis, in quibus reperiantur ad
Nos huius serie auercentes, illasque penitus extinguentes
&c. ac perpetuum pacibus ipsis super praemissis omnibus, &
singulis silentium imponentes &c. Actu proprio statuimus, &c.
Ideoque tempus illud ad hunc effectum considerari non
debet, sed dumtaxat praesentis iudicij instituti anno 1625,
ut hinc in praecedenti decisione responsum in d. deinde
non obstat, quod predicta consuetudo sit probabilis.

Minus releuat, quod huiusmodi extinctio conferri debeat
restricta quoad privilegia Societatis, non autem quoad
alios effectus.

Quoniam assertio haec manifeste repugnat tum rationi,
ae legum dispositioni, ut habetur in cap. 1. extr. de trans-
fact. in l. 1. in memoriam, &c. sub praetextu specierum. C. eod. tit.
Roc. p. 1. in d. ord. decis. 3. de transact. & san. mem. Gregor.
decis. 254. sub huius B. & vers. non dubitarunt Domini &c. &
seqq.

seqq. Sarnesf. ad Regul. de non collend. iur. que sit. quest. 7.
vers. tamen predictis non obstantibus. Et in fin. vers. tunc
verre Papa Et. cum verbis eorumdem litterarum uni-
uersalibus, ac geminatis, ubi, quascunque lites, Et causas
premissarum occasione Et. prius extingueret. Et. que
omnimodam, ac totalem preferunt extinctionem,
et. no. Archid. Et alii D.D. in cap. 1. in verb. penitus Et.
de supplend. negligent. Pralat. in 6. Sued. cons. 2. 67. num. 1. &
vers. quia dictio (penitus) Rot. penes Card. Seraphin. decis.
447. sub num. 4. vers. ponderanda est etiam dictio (peni-
tus.) Et in recent. decis. 270. nam. 3. vers. Et dictio (pro-
lus.) Et decis. 291. nu. 20. vers. Et cessat hoc casu difficul-
tas par. 4. tom. 2. Et decis. 305. num. 14. vers. iuxta pro-
priam naturam, et impotentiam illius dictionis (penitus)
par. 7. de hoc.

Præterea non obstat, quod eadem immemorabilis fuerit
pro Collegijs deducta in hac ipsa causa in partibus tunc
verente, & super ea plurimi testes examinati, eorum-
que didicita testificata sunt et. non obstat quod
Quia in eadem decisione responsum fuit in. non ob-
stat de iure etc. non fuit in illis articulis deducta imme-
morabilis, sed tantum longissimi temporis possessio,
sue prescriptio à quadraginta, & pluribus annis citra,
relegitur in quarto, & quinto, in ipso processu fol. 52.
& seqq. Quia sane longè differt ab immemorabili mo-
do articulata cum necessarijs requisitis iuxta gloss. com-
muniter receptam in cap. fin. in verb. memorius. vers. sed
quomodo probabitur. de preser. in 6. Ac proinde quicquid
circa prædicta fuerit actum impedire non potest novas
probationes super articulis nunc exhibitis aliam, seu
magis explicitam in substantia materiam continentibus,
ut fuit decisum penes sanct. mem. Gregor. decis. 191.

Buratt. decis. 392. Corcim. decis. 23. & in alijs relatis in Ca-
merien. pession. 4. Maij 1640. coram R. P. D. meo Bichio,
et in d. Faentina bonif. 27. Junij 1644. coram R. P. D. meo
Cerro. in §. preterea. vers. immo cum negari non possit etc. &
in his terminis in Toletana decimarum 4. Decembr. 1615.
coram bon. mem. Selaucien. in reccant. decis. 713. par. 3. et in
Toletana decimarum de Verceal. 14. Mart. 1616. coram
Buratt. decis. 163. & nuper in d. Toletana decimarum 16.
Martij huius anni coram R. P. D. meo Celso. in §. nec dicat-
tur. quod super eisdem articulis etc.

Neo aduectatur, quod in illis etiam fuerit deducta qua-
dragenaria, & auditus à maioribus, quodque nec illi;
nec viuentes quicquam in contrarium viderint, nec
audierint, ac etiam publica vox, & fama.

Quia cum prædicta fuerint articulata ad corroboran-
tam probationem folius quadragenariæ in ipsis arti-
culis specialiter deductæ, nullius sunt releuantie quo-
ad immemorabilem nullatenus in eis comprehensam,
de cuius probatione dum agitur principaliter necessa-
rium est, quod articuli, ac testes super illa præcisè con-
cludant cum suis requisitis iuxta glossam præcitatam,
vt respondit Rot. in Pacen. decimarum coram Card. Sera-
phin. decis. 1102. num. 2. vers. aut ex testibus. cum seq. &
in Hispanen. decimarum coram Cardin. Mantico. decis. 289.
sub num. 4. vers. neque enim agitur. ac in Marianen. deci-
marum coram san. mem. Gregor. decis. 449. num. 9. vers.
nam quoad immemorabilem &c. & in d. Toletana deci-
marum de Verceal. coram Buratt. decis. 163. num. 8. versic.
nec potest dici immemorabilem fuisse articulata &c.

Non obstat demum quod agatur de executione littera-
rum Apostolicarum.

Quia litteræ prædictæ non impugnantur, sed cum indi-
geant

geant interpretatione non solum quoad species fructuum decimalium (vrasserunt informantes pro Capitulo) verum etiam quoad ipsas Ecclesias, quibus (circumscriptione priuilegijs particularibus Societatis) decimæ solui debent, vt in eis legitur in *vers. Motu proprio &c. statuimus &c. ibi, loco decimæ vigesimam &c. eorum fructuum &c. de quibus de iure, vel consuetudine decimari solet Ecclesijs, quibus alioquin circumscriptione dictis priuilegijs decima persolui deberet, persoluere teneantur, & obligati existant &c.* Prætenditur enim pro Collegijs, quod circumscriptione etiam priuilegijs peculiaribus Societatis in eisdem litteris expressis, non tamen soluenda sit decima petita per Capitulum stante dicta consuetudine immemorabili ad fauorem vniuersi Ordinis Mendicantium vigente, quia non fuerit in dictis litteris expressa, nec à Summo Pontifice abrogata. Ideo reijci non potest illius probatio (cuius effectus ad merita, vt præmissum est, plenius discutietur) *Rot. penes Card. Seraph. decis. 980. sub num. 12. vers. non obstat quod dicitur. et in recent. decis. 348. sub num. 2. vers. verum dato. par. 3. & comprobatur ex Mantie. decis. 194. num. 9. vers. diuersum est &c. Caualer. decis. 404. sub num. 1. vers. cum autem. & Coccin. decis. 122. sub num. 3. vers. quia non agitur. & ex alijs adductis in præcedenti decisione in §. postremo non obstat &c.*

Et ita fuit resolutum vtraque parte informante &c.

